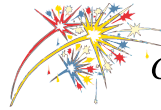

#VISIT
Altea

Ajuntament d'Altea

Cofradía
Castell de l'Olla

GENERALITAT
VALENCIANA

COMUNITAT
VALENCIANA
ACTITUD
MEDITERRÀNEA

Costa
Blanca
ALICANTE - SPAIN

a
DIPUTACIÓ
DE ALICANTE

Fundació
CAIXALTEA

rover

HOTEL
cap
nèret

SH VILLA GADEA
RESORT + THALASSO
Altea, Alicante

IMED
HOSPITALES

ENGEL & VÖLKERS
ALTEA

ALTEA SENSE
THE PRIVILEGE

Cartel: Miguel Soro

LA NIT DEL CASTELL
CASTELL DE L'OLLA
ALTEA 10 D'AGOST 2024

ES NIT DE CASTELLS

Estracte del Pregó de Josep Vicent

Sent admiració profunda per tots els que feu força cada dia per mantindre vives les expressions culturals de la nostra terra. Més encara quan parlem del Castell. Amb el foc com a llenç creatiu som hereus d'una tradició mil·lenària.

Introduïts pels comerciants orientals al Mediterrani, els focs van captivar terres llunyanes per la seua màgia i espectacularitat. Durant juliol i agost la natura mateixa dibuixa el cel de foc amb la pluja d'estels que són les llàgrimes de Sant Llorenç, i el castell de foc presideix el programa de la festa, i en Sant Joan i tanques altres celebracions, la nit s'il·lumina amb colors intensos del foc reflectint-se en les aigües de la mar, descobrint amb eixa fusió màgica, noves tonalitats de colors, símbol de celebració col·lectiva.

Sabeu tots que la meua vida ha estat dedicada en una gran part al treball com a músic. La música m'ha donat algunes de les vivències més importants del meu viatge. Música és per a mi tot allò que fa ús del so per a inspirar o emocionar-nos. Música en el sentit ample de la paraula, més enllà de la melodia, l'harmonia o fins i tot el ritme.

El Castell nostre, diferenciat d'altres per barrejar el foc amb el cel i la mar en un espectacle global, conté molt de la filosofia estructural d'una gran simfonia. Junts, en paral·lel, o l'un contra l'altre, foc i música són tradicionalment inseparables. Un Castell com el de l'Olla es construeix amb una suma d'elements més xicotets, que van ordenant-se a poc a poc creant estructures on el ritme funciona com a catalitzador de l'arquitectura creativa. Entenguen bé, el Ritme no com a pulsació, que també, sinó com a ordre i marc, com la vida, com la nit i el dia, com les estacions o les tempestes, com l'ordre universal de totes les forces telúriques a la natura, com el batec del cor i la nostra respiració o sexualitat i el moviment dels astres, les marees, la vida i la mort. A eixe nivell, les arts, la literatura, un castell de foc o un poema, són exactament iguals, música al cap i a la fi. Som un poble de música com som un poble de foc i de llum.

En els anys 90 vaig passar molts estius creatius a Altea durant el temps que feia el Festival de Música de les Nits de la Mediterrània, que segur recordeu. Aquells dies, El Barranquí, el vostre fundador de la Confraria del Castell de l'Olla, era un home omnipresent i amic. Tinc la sort, fruit d'aquella vella amistat, d'atresorar a casa alguns dels llibres de la seua Editorial Aitana. Els darrers dies, fullejant memòries, vaig trobar unes paraules de Andrés Amorós, que Barranquí va publicar al llibre "Desde el Mediterraneo", veritablement inspiradores. Diuen així, un poc resumides:

"Por estas aguas llegaron los fenicios, los griegos, los cartagineses, los romanos, los musulmanes... tierras de aluvión, de mestizaje, de invasores asimilados por sus vencidos, de mezcla de etnias y religiones... y todos llevamos muy dentro el amor por la polvora, por los fuegos. He visto fuegos artificiales en muchos lugares... y hace ya tiempo comprendí que el complemento ideal del fuego es el agua. En la Concha de San Sebastián... el Carnaval de Venecia... Pero lo de Altea es otra cosa. Una fiesta popular, amistosa, vivida entrañablemente por todos. El Castell de l'Olla se puede ver sin mirar al cielo, nace del mar, se dibuja sobre el mar, se refleja en el mar, ilumina el mar, se disuelve en la sombra del mar. Como la vida de estos hombres y mujeres."

Justament eixa germanor és la que dona sentit al Castell de l'Olla.

La majoria dels concerts de Les Nits de la Mediterrània varen ser ací. Prop d'ací. Mirant la Illeta. Com fa el Cranc. Com fa el Castell. Aquells anys, l'Olla i la seua badia, eren ma casa i m'han quedat records vius inoblidables: les converses amb el Barranquí a la seua tenda, més endavant al cranc i a l'Illeta, on finalment en les darreres edicions del festival, quedàvem per a dinar amb els artistes que ens visitaven. Parlàvem de la profunda unió del Castell i la Música, i del somni de juntar per a sempre un gran Festival de Música i el Castell més emblemàtic.

Un somni. Encara hui.

Aquell Festival de Música ja no hi és, desgraciadament, però sent que continua viu justament gràcies al Castell de l'Olla. Per què és eixa sensació de sensualitat festiva, d'admiració del sòl i de la llum, i de la nit, tan íntimament nostra, mediterrània, i tan cosmopolita a la vegada, que unificant en un sol gest de foc tantes cultures i formes d'entendre la vida, ens fa ser qui som.

Gràcies germans alteans. Es nit de Castells!

Em sent afortunat d'haver nascut en aquesta terra de mar, de foc, de música i de llum. De poesia.

Per molts anys: **Visca el Castell de l'Olla! Visca Altea!**